

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 lutego 2021 roku

Sąd Okręgowy w Poznaniu, Wydział III Karny w składzie:

Przewodnicząca: Sędzia Karolina Siwierska (spr.)

Ławnicy: Maciej Cieśliński, Romuald Leda

Protokolant: sekretarz sądowy Anita Sobczak

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Grodzisku Wielkopolskim Małgorzaty Dotki

po rozpoznaniu na rozprawach w dniach 15. 06. 2020 r., 10. 09. 2021 r., 13. 10. 2020 r., 02. 02. 2021 r., 22. 02. 2021 r.

sprawy:

Ł. G., PESEL (...), syna J. i I. zd. K., ur. (...) C.

oskarżonego o to, że:

w dniu 28 września 2019 roku w G. przy ul. (...) woj. (...) poprzez stosowanie przemocy wobec T. G. w postaci uderzenia pięścią w głowę spowodował u niego obrażenia ciała w postaci urazu mózgowo – czaszkowego z krwiakiem namózgowym z następowymi napadami padaczkowymi i zaburzeniami oddychania, co wymaga leczenia specjalistycznego z użyciem między innymi wentylacji mechanicznej, co spełnia warunki ciężkiego uszczerbku na zdrowiu w postaci choroby realnie zagrażającej życiu T. G.

1. oskarżonego Ł. G. uznaje za winnego tego, że w dniu 28 września 2019 roku w G., uderzył T. G. ze znaczną siłą pięścią w głowę na skutek czego pokrzywdzony upadł na chodnik, czym umyślnie spowodował u niego obrażenia ciała w postaci złamania lewego łuku jarzmowego, które wywołało naruszenie czynności narządów jego ciała na okres powyżej 7 dni oraz nieumyślnie inne obrażenia ciała, między innymi w postaci stłuczenia mózgowia, które spowodowało chorobę realnie zagrażającą życiu - tj. przestępstwa z art. 157 § 1 kk i art. 156 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i za przestępstwo to na podstawie art. 157 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk wymierza mu karę 3 (trzech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

2. na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności zalicza okres jego zatrzymania i tymczasowego aresztowania od dnia 30. 09. 2019 r. godz. 17.10 i nadal,

3. na podstawie art. 46 § 2 kk orzeka wobec oskarżonego na rzecz pokrzywdzonego T. G. nawiązkę w kwocie 100.000 (sto tysięcy) zł,

4. na podstawie art. 624 § 1 kpk zwalnia oskarżonego z obowiązku zwrotu Skarbowi Państwa kosztów sądowych, a na podstawie art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23. 06. 1973 r. o opłatach w sprawach karnych zwalnia go z opłaty sądowej.

Karolina Siwierska

Maciej CieślińskiRomuald Leda

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	III K 104/20		
<p>Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3 – 8 formularza.</p>				
1. USTALENIE FAKTÓW				
Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Wskazać oskarżonego.	Wskazać czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano).	Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione.	Dowód ze wskazaniem numeru karty, na której znajduje się dowód.

1.	Ł. G.	Czyn przypisany oskarżonemu w pkt. 1 części rozstrzygającej wyroku	<p>Oskarżony Ł. G. w dniu 28. 09. 2019 r. spędzał czas pijąc alkohol przed sklepem (...) w G. wraz z kolegami P. C., J. U., B. H. i A. G.. Około godz. 20.00 wszedł do sklepu, by kupić piwo. Tuż za nim do sklepu wszedł pokrzywdzony T. G.. Oskarżony zaczął przy kasie i zaczął domagać się od niego, by kupił mu alkohol. Był napastliwy i wulgarny. Pokrzywdzony spokojnie odmówił i opuścił sklep, po czym cofnął się i powiedział coś do oskarżonego. Oskarżony podszedł wówczas do niego i wypchnął go ramieniem ze sklepu. Przed sklepem uderzył pokrzywdzonego ze znaczną siłą pięścią w twarz, na skutek czego pokrzywdzony upadł uderzając prawą boczną stroną głowy o chodnik.</p> <p>Następnie dwóch nieustalonych mężczyzn kopało leżącego na ziemi pokrzywdzonego. Po chwili jeden z nich</p>	<p>Wyjaśnienia Ł. G. – k. 41-42, 48-50, 295-297, 374-375</p> <p>Zeznania: M. G.- 10-11, 297-299, W. D.- k. 14-15, 380-381, M. N.- k. 17-18, 378-379, A. W.- k. 29-30, 110-111, 379-380, K. N.- k. 116-117, 381-382, K. Ł.- k. 83-84, 113-114, 382-383, P. P.- k. 170-172, 377, M. B.- k. 177-178, 375-376,</p> <p>Zapis monitoringu- k. 81</p> <p>Protokół badania stanu trzeźwości- k. 12</p> <p>Dokumentacja lekarska pokrzywdzonego- k. 104</p> <p>Opinia sądowo-lekarska biegłego A. T.- k. 105</p> <p>Opinie pisemna i ustna biegłego z (...) B. B. – 362-365, 430-431</p> <p>Opinia dotycząca pokrzywdzonego biegłych sądowych psychiatry K. Z. i psychologa J. K. – k. 470-472</p> <p>Opinia sądowo-psychiatryczna i psychologiczna</p>
----	-------	--	---	--

krzyknął „zostaw go już się nie rusza”, po czym doszło do nich kolejnych trzech nieustalonych mężczyzn, chwilę rozmawiali i wszyscy odeszli z miejsca zdarzenia.

W czasie zdarzenia pokrzywdzony miał 0,60 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

Na skutek uderzenia pięścią w twarz pokrzywdzony doznał złamania lewego łuku jarzmowego, a na skutek upadku na chodnik stłuczenia mózgu, złamania kości podstawy i sklepienia czaszki, złamania piramidy kości skroniowej prawej, złamania kości twarzoczaszki po stronie prawej, czyli prawego łuku jarzmowego prawego oczodołu i prawej zatoki szczękowej, a także złamania prawego podudzia. Na skutek stłuczenia mózgowia u pokrzywdzonego doszło do stanu padaczkowego wymagającego intensywnej terapii dodatkowo powikłanego nagłym zatrzymaniem krążenia, co stanowiło chorobę

dotycząca oskarżonego lekarzy psychiatrów A. P. i K. W. i psychologa K. O. - k. 178a-183

Karta karna Ł. G. – k. 59-61

W. Ł. G. - k. 41v

Opinia z AŚ – k. 501-502

realnie zagrażającą
życiu. Pozostałe
obrażenia
spowodowały
naruszenie
czynności narządów
ciała
pokrzywdzonego na
okres powyżej 7 dni.

Pokrzywdzony na
skutek uszkodzenia
mózgu cierpi na
zespół
psychoorganiczny,
ma zmiany
otępienne o
głębokim nasileniu,
organiczne
zaburzenia
osobowości i
zachowania oraz
padaczkę. Nie jest
zdolny do
samodzielnego
kierowania swoim
postępowaniem i
prowadzenia swoich
spraw. Kwalifikuje
się do całkowitego
ubezwłasnowolnienia.

Oskarżony nie cierpi
na żadną chorobę
psychiczną, ani nie
jest upośledzony
umysłowo. Ma
nieprawidłową
osobowość
dysocjalną,
lekceważy normy
społeczne, cechuje
się niską tolerancją
frustracji, niskim
progiem wyzwalania
agresji i nadmierną
drażliwością. Wobec
swojego zachowania
jest mało krytyczny.
Nie liczy się z

potrzebami innych,
jest egocentryczny,
skłonny do
niekontrolowanych
intelektem
zachowań
impulsywnych i
agresywnych.

W czasie popełnienia
przypisanego
oskarżonemu czynu
miał on zachowaną
zdolność
rozpoznania jego
znaczenia i
pokierowania swoim
postępowaniem.

Oskarżony był
wcześniej
trzykrotnie karany
sądowo:

- wyrokiem Sądu
Rejonowego w
Grodzisku Wlkp. z
dnia 9. 09. 2014 r. za
czyn z art. 288 § 1 kk
na karę 6 miesięcy
pozbawienia
wolności z
warunkowym
zawieszeniem jej
wykonania,

- wyrokiem Sądu
Rejonowego w
Grodzisku Wlkp. z
dnia 17. 11. 2016 r. za
czyn z art. 178a § 1 kk
na karę 8 miesięcy
ograniczenia
wolności,

- wyrokiem Sądu
Rejonowego w
Grodzisku Wlkp.
z dnia 30. 03.
2017 r. za czyn
z art. 226 §

			<p>1 kk na karę 5 miesięcy ograniczenia wolności.</p> <p>Oskarżony Ł. G. ma 25 lat, jest bezdzietnym kawalerem, ma podstawowe wykształcenie, nie ma zawodu. Przed zatrzymaniem był zatrudniony jako pracownik ogólnobudowlany.</p> <p>W Areszcie Śledczym w P. oskarżony ma dobrą opinię.</p>	
Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Wskazać oskarżonego.	Wskazać czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano).	Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione.	Dowód ze wskazaniem numeru karty, na której znajduje się dowód.
	Ł. G.	Czyn przypisany oskarżonemu w pkt. 1 części rozstrzygającej wyroku	Oskarżony uderzył pokrzywdzonego w twarz otwartą ręką.	Wyjaśnienia Ł. G. – k. 41-42, 48-50, 295-297, 374-375
	Ł. G.	Czyn przypisany oskarżonemu w pkt. 1 części rozstrzygającej wyroku	W czasie zdarzenia w pobliżu sklepu (...) nie było kolegów oskarżonego - B. H. i A. G..	Zeznania B. H.- k. 26-27, 124-125, 384-385 i A. G.- k. 53-54385-386

	Ł. G.	Czyn przypisany oskarżonemu w pkt. 1 części rozstrzygającej wyroku	Koledzy oskarżonego - P. C. i J. U. nie widzieli i nie słyszeli tego, co wydarzyło się przed sklepem (...).	Zeznania P. C.- 56-57, 116-117, 525-526 i J. U.- k. 23-24
--	-------	--	---	---

2. OCena DOWOdów			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Wskazać L.p. odnoszącą się do faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu.	
	Wyjaśnienia oskarżonego	Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego w części, w której przyznał się do uderzenia pokrzywdzonego przed sklepem w twarz. W tym zakresie wyjaśnienia oskarżonego były zgodne z zeznaniami żony pokrzywdzonego M. G., która zeznała, że jej mąż powiedział jej, że został pobity. Sąd nie miał podstaw do kwestionowania prawdziwości wyjaśnień oskarżonego w ww. zakresie.	
	Zeznania M. G., W. D., M. N., A. W., K. N., K. Ł., P. P. i M. B.	Za wiarygodne w całości Sąd uznał zeznania świadków M. G., W. D., M. N., A. W., K. N., K. Ł., P. P. i M. B., albowiem były konsekwentne, logiczne i zgodne z zasadami doświadczenia życiowego.	

		<p>Zeznania te wzajemnie się uzupełniały tworząc spójną całość. Świadkowie opisali to co widzieli tuż przed zdarzeniem lub bezpośrednio po nim, a także to co słyszeli lub dowiedzieli się na jego temat. Jako osoby obce dla oskarżonego nie mieli powodów, by składać niezgodne z prawdą zeznania narażając się tym samym na odpowiedzialność karną.</p>	
	Opinie biegłych	<p>Za wiarygodne Sąd uznał opinie wszystkich biegłych powołanych w przedmiotowej sprawie, albowiem ich wiedza, doświadczenie zawodowe i bezstronność nie budziły żadnych wątpliwości. Opinie były jasne, pełne i nie zawierały wewnętrznych sprzeczności. Strony nie podważały ich treści, ani wniosków końcowych.</p>	
	Dokumenty	<p>Wszystkie zebrane w sprawie dokumenty stanowiły wiarygodny materiał dowodowy, albowiem ich treść i autentyczność nie budziły żadnych zastrzeżeń. Strony ich nie kwestionowały, do czego i Sąd nie miał podstaw.</p>	
<p>2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za</p>			

niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Wskazać L.p. odnoszącą się do faktu z pkt 1	Dowód	Związłe o powodach nieuwzględnienia dowodu.	
	Wyjaśnienia oskarżonego	Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego w części, w której twierdził, że uderzył pokrzywdzonego otwartą ręką w twarz. W tym zakresie były one sprzeczne z opinią medyka sądowego B. B., z której wynika, że co najmniej jedno z obrażeń jakich doznał pokrzywdzony, a mianowicie złamanie lewego łuku jarzmowego musiało powstać od uderzenia pięścią i to ze znaczną siłą. Niewątpliwie do złamania kości twarzy pokrzywdzonego nie mogło dojść na skutek uderzenia go otwartą ręką. Zdaniem Sądu oskarżony wyjaśniając w ten sposób próbował zminimalizować swój udział w popełnieniu zarzucanego mu czynu chcąc umniejszyć tym samym swoją winę i odpowiedzialność karną.	
	Zeznania B. H. i A. G.	Świadkowie ci twierdzili, że nie było ich na miejscu zdarzenia, tymczasem z wyjaśnień oskarżonego złożonych bezpośrednio po zatrzymaniu wynika, że tam byli. Oskarżony nie miał żadnych powodów, aby w tym zakresie złożyć niezgodne z prawdą	

		<p>wyjaśnienia. Potwierdził je zresztą M. N., który zeznał, że widział przy leżącym na ziemi pokrzywdzonym pięciu mężczyzn. Niewątpliwie B. H. i A. G. obawiając się, że zostaną oskarżeni o współudział w pobiciu pokrzywdzonego zaprzeczyli, że byli z Ł. G. na miejscu zdarzenia.</p>	
	<p>Zeznania P. C. i J. U.</p>	<p>Świadkowie ci potwierdzili, że byli z oskarżonym na miejscu zdarzenia, jednak zeznali, że nie widzieli i nie słyszeli, że oskarżony zaatakował i uderzył pokrzywdzonego. Zdaniem Sądu świadkowie nie zeznawali zgodnie z prawdą z dwóch powodów: po pierwsze chcąc chronić swojego kolegę – oskarżonego Ł. G. przed odpowiedzialnością karną, a po drugie w obawie przed przypisaniem im współudziału w popełnieniu przestępstwa. Ich zeznania są sprzeczne z zeznaniami M. N., który podał, że przy pokrzywdzonym widział pięciu mężczyzn. Są też sprzeczne z zasadami doświadczenia życiowego, które wskazują, że jeśli świadkowie byli na miejscu zdarzenia, to niewątpliwie zainteresowali się awanturą, w którą zaangażowany był ich kolega.</p>	

3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Wskazać punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu.	Przy każdym czynie wskazać oskarżonego.	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej.			
#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem	Pkt 1 wyroku	Ł. G.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej.			
<p>Prokurator zarzucił Ł. G. popełnienie przestępstwa z art. 156 § 1 pkt 2 k.k. Sąd po wnikliwej analizie materiału dowodowego zgromadzonego w przedmiotowej sprawie nie podzielił stanowiska prokuratora w tym zakresie. Zdaniem Sądu Prokurator kwalifikując czyn oskarżonego kierował się wyłącznie jego skutkami, nie wnikając w ogóle w zamiar sprawy. Tymczasem analiza zachowania Ł. G. nie pozwala na przyjęcie,</p>			

że uderzając pięścią w twarz pokrzywdzonego przewidywał i godził się na to, że spowoduje u niego chorobę realnie zagrażającą życiu. Tym bardziej nie można przyjąć, że tego chciał.

Przechodząc do dalszych rozważań należy odnieść się do opinii medyka sądowego B. B., która zdaniem Sądu była kluczowa dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy. Wynika z niej, że tylko jedno z obrażeń jakich doznał pokrzywdzony musiało powstać w mechanizmie czynnym, a mianowicie złamanie lewego łuku jarzmowego na skutek uderzenia ze znaczną siłą pięścią w twarz. Pozostałe obrażenia jakich doznał pokrzywdzony mogły powstać w mechanizmie biernym na skutek jego upadku na chodnik i uderzenie w prawą, boczną część głowy. Nie można co prawda wykluczyć, że oskarżony w późniejszym etapie zdarzenia wraz z innym nieustalonym mężczyzną kopał leżącego pokrzywdzonego, ale świadek M. N., który to widział nie był w stanie rozpoznać sprawców. Nie ma zatem jednoznacznych dowodów, że po pierwsze to oskarżony kopał pokrzywdzonego, a po drugie, że kopnięciami sprawców zostały zadane z taką siłą, że

spowodowały pozostałe obrażenia stwierdzone u pokrzywdzonego.

Rozstrzygając wszelkie wątpliwości na korzyść oskarżonego Sąd uznał zatem, iż można mu przypisać wyłącznie uderzenie pokrzywdzonego ze znaczną siłą pięścią w twarz, co spowodowało u niego złamanie lewego łuku jarzmowego i stanowiło obrażenie ciała o jakim mowa w art. 157 § 1 kk.

W ocenie Sądu oskarżony nie działał z zamiarem bezpośrednim, czy nawet ewentualnym spowodowania u pokrzywdzonego ciężkiego uszczerbku na zdrowiu. Zastosowana przez niego przemoc polegająca na uderzeniu T. G. pięścią w twarz nie była szczególnie nadmierna, czy brutalna. Oskarżony zadał pokrzywdzonemu tylko jedno uderzenie i nie posługiwał się przy tym żadnym ciężkim, ostrym lub innym niebezpiecznym narzędziem. Zdaniem Sądu nie mógł przewidzieć, że spowoduje tak ciężkie obrażenia ciała u pokrzywdzonego, które niewątpliwie miały charakter przypadkowy i niestandardowy.

Stanowisko Sądu w tym zakresie jest zbieżne z licznymi orzeczeniami Sądów Apelacyjnych. Przykładowo Sąd Apelacyjny w Krakowie w

wyroku z dnia 23. 01. 1992 r. II Akc 190/91 stwierdził: „Uderzenie pięścią w twarz na ogół nie powoduje choroby realnie zagrażającej życiu, ani innych skutków przewidzianych w art. 156 § 1; zwykle jest to następstwem uderzenia przez ofiarę głową o twarde powierzchnie: ścianę, chodnik, jezdnię, zatem nie jest objęte zamiarem umyślnym sprawcy, bo przecież większość uderzeń pięścią w głowę skutków takich nie powoduje. Dlatego Sąd Apelacyjny podobne zdarzenia kwalifikuje zwykle jako występki nieumyślnego spowodowania śmierci z art. 155”. Podobnie Sąd Apelacyjny w Krakowie w wyroku z dnia 9. 01. 1997 r. II AKa 291/96: „Cios w twarz najczęściej upadku nie powoduje, a upadek na ogół nie powoduje obrażeń mózgowych, więc zwykle śmierci. Dlatego czyny takie w praktyce kwalifikuje się od dawna z art. 155, a nie z art. 156 § 3”. W przedmiotowej sprawie pokrzywdzony na szczęście przeżył doznając jednak ciężkich obrażeń ciała, wobec czego czyn przypisany oskarżonemu należało zakwalifikować nie z art. 155 kk, lecz z art. 156 § 2 kk.

Mając na uwadze powyższe rozważania Sąd uznał, że oskarżony uderzając

pokrzywdzonego pięścią w twarz umyślnie spowodował u niego złamanie łuku jarzmowego, a zatem dopuścił się przestępstwa z art. 157 § 1 kk, a także nieumyślnie spowodował u niego inne ciężkie obrażenia ciała, o jakich mowa w art. 156 § 1 pkt 2 kk, a zatem jego zachowanie wyczerpało również znamiona przestępstwa z art. 156 kk. W konsekwencji Sąd zakwalifikował ten czyn z art. 157 § 1 kk i art. 156 kk w zw. z art. 11 § 2 kk. Takie stanowisko Sądu znajduje potwierdzenie w doktrynie - „Jeżeli sprawca działa z zamiarem spowodowania uszczerbku na zdrowiu innego niż określony w art. 156 § 1 i powoduje nieumyślnie ciężki uszczerbek na zdrowiu w znaczeniu art. 156 § 2, to zachodzi także kumulatywny zbieg przepisów art. 157 § 1 lub 2 w zw. z art. 156 § 2 w zw. z art. 11 § 2” – teza 52 do art. 156 kk komentarza do Kodeksu Karnego pod redakcją Andrzeja Zolla.

#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania.			

#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania.			
#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia.			
4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Wskazać oskarżonego.	Wskazać punkt rozstrzygnięcia z wyroku.	Wskazać punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu.	Przytoczyć okoliczności.
Ł. G.	1.	1.	Ustalając wymiar kary dla oskarżonego Sąd kierował się dyrektywami określonymi w art. 53 k.k. Przepis ten stanowi, że sąd wymierza karę według swojego uznania, w granicach przewidzianych przez ustawę, bacząc, by jej dolegliwość nie przekraczała stopnia winy, uwzględniając stopień społecznej szkodliwości czynu oraz biorąc pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze w stosunku do skazanego,

a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Sąd przy ustalaniu wysokości kary dla oskarżonego uwzględnił również całokształt okoliczności łagodzących i obciążających.

Okoliczności łagodzące:

- częściowe przyznanie się oskarżonego do winy

- dobra opinia o oskarżonym z Aresztu Śledczego w P.

- fakt, że oskarżony na rozprawie przeprosił pokrzywdzonego i jego rodzinę

Okoliczności obciążające:

- wcześniejsza wielokrotna karalność oskarżonego

- znaczny stopień zdemoralizowania oskarżonego wyrażający się w tym, że pomimo młodego wieku był już kilka razy karany sądownie, a poprzednie skazania nie doprowadziły do jego resocjalizacji, co oznacza, że oskarżony nie wyciąga wniosków na przyszłość, jest bezrefleksyjny i bezkrytyczny w stosunku do swojego zachowania

- zuchwałość działania oskarżonego wyrażająca się w tym, że bez powodu, czy też z błahego powodu agresywnie zaatakował nieznanego mu człowieka,

			<p>w biały dzień, w miejscu publicznym</p> <p>- działanie pod wpływem alkoholu</p> <p>- pozostawienie leżącego na ulicy pokrzywdzonego bez chociażby podjęcia próby udzielenia mu pomocy</p> <p>- tragiczne skutki zachowania oskarżonego, polegające na bardzo ciężkim i trwałym kalectwie pokrzywdzonego</p>
--	--	--	--

<p>5. <i>Inne</i> ROZSTRZYGNIECIA Zawarte w WYROKU</p>			
Wskazać oskarżonego.	Wskazać punkt rozstrzygnięcia z wyroku.	Wskazać punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu.	Przytoczyć okoliczności.
Ł. G.	2.	1.	Sąd zaliczył oskarżonemu na poczet orzeczonej wobec niego kary pozbawienia wolności okres jego zatrzymania i tymczasowego aresztowania od dnia 30. 09. 2019 r. godz. 17.10
Ł. G.	3.	1.	Sąd orzekł wobec oskarżonego na rzecz pokrzywdzonego nawiązkę w kwocie 100.000 zł, uznając, że jest to celowe i konieczne, aby chociaż w formie pieniężnej częściowo zrekompensować mu doznane cierpienia.

6. Omówienie innych zagadnień			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę.</p>			
7. Koszty procesu			
Wskazać oskarżonego.	Wskazać punkt rozstrzygnięcia z wyroku.	Przytoczyć okoliczności.	
Ł. G.	4.	Z uwagi na trudną sytuację majątkową oskarżonego i orzeczoną wobec niego karę trzech lat i sześciu miesięcy pozbawienia wolności Sąd zwolnił go z obowiązku zwrotu Skarbowi Państwa kosztów sądowych uznając, że ich egzekucja byłaby całkowicie bezskuteczna.	
6. 1Podpis			